

தமிழ்ப் பொழில்

தஞ்சைக் கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத் திங்கள் வெளியீடு.

துணர்
உம் }

தாரண—புரட்டாசி 1944—செப்டம்பர்

{ மலர்
5

வள்ளல் அழகப்பர் வாழியர் பல்லாண்டே!

வள்ளல் இராம. அழகப்பச்சேட்டியர் M. A., Bar - at - Law
அவர்கள் சென்ற ஓராண்டிற்குள் தான் அரிதின முயன்று ஈட்டிய இருபது இலக்கம் வெண்பொன்களை உளமுவந்து நாட்டின் நலங்கருதிப் புல பொது சிலையங்கட்கு நன்கொடையாக வழங்கியுள்ளார்கள். அண்மையில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தொழிற்கல்வி வள்ள வேண்டி ஐந்து இலக்கம் வெண்பொன்களை அளித்துள்ளார்கள். இவர்கள் அளித்த பொருளைக் கொண்டும், அரசியலாரின் நன்கொடையைக்கொண்டும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் ஒரு தொழிற்கல்வியாரையேத் திறந்துள்ளது. உலகப்பெரும்போர் முடிவுற்ற நம் நாட்டில் புதிய தொழில்கள் தொடங்கப் பெற்றால் அத்தொழிலை வளமான் முறையில் வளர்ச்சியடையச்செய்ய நாட்டில் தொழில் வல்லுரர்களின் துணை இன்றியமையாது வேண்டப்படும். அங்ஙனம் வேண்டுங்கால் பிறநாட்டிலிருந்து தொழிற்துறை வல்லுரர்களை இந்நாட்டிற் கழைப்பதைவிட இந்நாட்டிலேயே பயிற்சி பெற்ற தொழில் வல்லுரர்களை யாம் நம் தொழில் வளர்ச்சிக்குத் துணையாக அமைக்கலாமன்றோ? இத்தகு நன்காரியத்துக்குப் பொருளளித்த செட்டியாரவர்களை யாம் பாராட்டுகின்றோம். இங்ஙனம் பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பொருளளித்துதலையே செட்டியாரவர்கட்கு அப்பல்கலைக் கழகம் “சட்டப் பேரறிஞர்” (Dr. of Laws.) என்ற சிறந்தப்பட்டத்தை வழங்கியுள்ளது. மேலும் இவர்களளித்த கொடையைப் பாராட்டுமுகத்தான் அக் கல்வியார்க்கு “அழகப்பர் தொழிற்கல்வியார்” எனப் பெயரும் அமைத்துள்ளது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் அளித்த பட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டு செட்டியாரவர்கள் “அறிவு வளர்ச்சிக்காகப் பிறநாடுகளில் நன்கொடைகள் வழங்குவதென்பது அரிதல்ல; அதுவிதியேயாகும். நமது நாட்டிலும் இதுபோது இத்தகு நன்கொடைகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. நீண்டகாலமாக நமது கல்வி மதத்துடனும், ஆலயங்களுடனும் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. இது காரணமாகத்தான் மதநிலையங்கட்கும், ஆலயங்கட்கும் நன்கொடைகள் வழங்கப்பட்டு வந்தன. நம்நாட்டில் யந்திரத்தொழில் வளர்ச்சியுறுவதேயன்றி யந்திரங்களைப் பூட்டி யோட்டும் தொழிலும் நம் நாட்டினர்க்குத் தெரியவேண்டும். இந்நாட்டிலேயே இயந்திரங்களைச் செய்யவேண்டும்.

இந்நாட்டில் அறிவிற்தும், வளங்கட்கும், மனித ஆற்றத்தும் குறைவே கிடையா. இவைகளை வெளியிடற்குரிய அமையம் அறிக்கப்பெருமையால் இவைகளெல்லாம் வினாகப்போகின்றன." எனக் கூறினார்கள். இவர்கள் கூறிய பொருள் பொதிந்த நல்லுரைகளை அன்பர்கள் ஆய்ந்து எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுகின்றும். பட்டம்பெற்ற செட்டியாரவர்கள் இந்நாட்டின் நலன் வேண்டி மேலும் பற்பல அறங்களைப்புரிந்து பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழியரென வாழ்த்துகின்றோம்.

மகிழ்கின்றோம்.

தனித்தமிழ் அரசராகிய புதுக்கோட்டை அரசர் அரசாங்கத் தாரிடமிருந்து நாட்டையாளும் ஆட்சியுரிமையை ஏற்ற ஞான்று "புதுக்கோட்டை மன்னர் பொற்புற வாழியர்" என்ற தலைப்பின் கீழ்ச் சில சீர் திருத்தக் கருத்துக்களைக் கூறி இவர்களாட்சியில் இச்சீர் திருத்தச் செயல்கள் இனிதே நிறைவெய்த வேண்டுமென நம் மன்னரை வேண்டிக்கொண்டோம். புதுக்கோட்டை நகரமன்றத்தில் சொற்பொழி வாற்ற அமையங் கிடைத்த போதும் இச் சீர்திருத்தச் செயல்களைச் செய்தருள வேண்டுமென வேண்டிக் கொண்டோம். எம் வேண்டுகோள் ஓராற்றான் சிறிதேனும் நிறை வேற்றப் பெறு தலைக்கண்டு யாம் மிகவும் மகிழ்கின்றோம்.

புதுக்கோட்டையில் ஆண்டுதோறும் நிகழ்வுறா உம் தசரா விழா வில் வடமொழித்தேர்வில் ஒருமுறை வெற்றி பெறுவோர் ஆயுள் காறும் பரிசு பெற்று வருதலையும், தமிழ்த்தேர்வில் வெற்றி பெறு வோர் அவ்வாண்டுப் பரிசுமட்டும் பெற்று அமைதலையும் கண்டு மன முளைந்த யாம் வடமொழியில் ஒருமுறை தேர்ச்சி பெற்றார் ஆயுள் காறும் பரிசு பெறும் உயர்வும், தமிழ் மொழியில் தேர்ச்சி பெற்றார் அவ்வாண்டில் மட்டும் பரிசு பெறும் இழிவும் புலவர்களைப் பொறுத்த செயலன்று; நம் அரசைச் சார்ந்தது; மொழியைச் சார்ந்தது; ஒரு மொழிக் குயர்வினையும், ஒரு மொழிக்குத்தாழ்வினையும் தரும் நிலையி லுளது இச்செயல் என எடுத்துக்காட்டி இதனை நீக்கியருள வேண்டிக் கொண்டோம். புதுக்கோட்டையரசர் எம் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டு இவ்வாண்டிலிருந்து அத்திட்டத்தை மாற்றித் தமிழிலும் ஓராண்டில் தேர்ச்சி பெற்றோர் வடமொழி வாணரைப்போல ஆயுள் காறும் பரிசு பெறலாமெனும் புதிய திட்டத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். இதற்காக ஏற்படுத்தப் பெற்ற தேர்வவைக்குத் தலைவராக நம் சங்கப் பேரன்பர், மகா மகோபாத்தியாய, பண்டிதமணி மு. கதிரேசச் செட்டியாரவர்களை நியமித்துள்ளனர். இவர்களை நியமித்திருப்பதைக் கண்டு யாம் மகிழ்ச்சியுடன் புதுக்கோட்டை அரசரைப் பாராட்டு கின்றோம். புலவர் தலைமணியாயிலங்கும் இவர்களையன்றி அப்பதவி யேற்கத் தக்கார் வேறு யாருளர்? மேலும் திருத்தம் வேண்டுகின் றோம். தமிழ்ப்புலவர்களைத் தேர்ந்துணர்த்தும் தலைவர்க்கு "ஸதஸ் ஸ்ரியன்" என்ற வடமொழிப் பெயரைச் சூட்டியிருக்கின்றனர். வட மொழித் தேர்வாளருக்கு வேண்டுமேல் இப்பெயர் பொருத்தமாகத் தோன்றலாம். தமிழ்ப் புலவர்களைத் தேர்ந்துணர்த்தும் தலைவர்க்குப் "புலமையாய் தலைவர்" "புலவர் தேர் தலைவர்" "புலவரோர் இறைவர்" எனும் பெயர்களுள் ஒன்றினை யமைக்க வேண்டுமெனப் புதுக் கோட்டை மன்னரைப் பெரிதும் வேண்டிக்கொள்கின்றோம்.

பொழிலாசிரியர்.

தாமஸ் ஹென்றி ஹக்ஸ்லி

Thomas Henry Huxley

(1825—1895)

திருவாளர், த. பு. நவந்தகிருட்டினன் அவர்கள், அண்ணாமலைநகர்.

(முற்றொருட்ச்சி : துணர் உம, மலர் ச, பக்கம் 85)

1862-ம் ஆண்டில் இவர் அரசு புண் ஊறு மருத்துவக் கல்லூரி (Royal College of Surgeon) யில் உடற்கூற்று நூல் பேராசிரியராய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அங்கு இவராற்றிய விரிவுரைகளைத் திரட்டி, 'தண்டுடையவற்றின் ரூப்பியல் உடற்கூற்றுகள்' (Comparative anatomy of the vertebrates) என்ற தலைப்பைக் கொண்ட நூலாய் வெளியிட்டனர். அந்நூல் இவ்விஞ்ஞானப் பகுதியைப்பற்றிக் கூறும் சிறந்த நூல்களில் ஒன்றென இன்றும் கருதப்படுகின்றது. அந்நூலில் பறவைகளுக்கும் ஊர்வனவற்றிற்குமிடையுள்ள ஒற்றுமைகளை உணர்த்தி, பறவைகள் ஊர்வன சிறத்தலால் உண்டானவையேயென்று இவர் காட்டியுள்ளார். அக்கருத்தை, இவர், தக்க சான்றுகளின் துணைகொண்டு நிலைநாட்டினார்.

ஹக்ஸ்லி பேராசிரியருக்குற்ற பணிகளை மட்டும் ஆற்றி வந்திருப்பாரேயாயின் உயிர்நூல்பாற்பட்ட உலகில் மட்டுமே பெயர் பெற்றிருப்பார். அவ்வாறான குறுகிய துறையில் மட்டும் புகழ்பெற, இவர் நல்லாழ் இவரை விடவில்லை. பலகடல்களுக்கப்பாலுள்ள மலேயா நாட்டில் பணியாற்றிவந்த வாலஸும், பொதுமக்களின் கண்ணிற் படாது துறவிபோலுறைந்து வந்த டார்வினும் கண்டுபிடித்த 'உள்ளது சிறத்தல்' எனும் கொள்கையைப்பற்றி மூண்ட போரில், இவர் அக்கொள்கையை நிலைநாட்டத் திறமையுடன் அறப்போர் நிகழ்த்தி அழியாப் புகழெய்தினர். தாம் சிறுவனாயிருந்தகாலத்து, உலகில் புகழுடன் திகழ்தல்வேண்டும் என்று இவர் கொண்ட பேரவா இங்ஙனம் நிறைவேறியது. ஹக்ஸ்லி டார்வினை அதன் பின் அவரிருந்த சிற்றூராகிய டவுனில் (Downe) அடிக்கடி கண்டனர். டார்வின் முதலில் வெளியிட்ட 'இன உற்பத்தி' நூலில் 'உள்ளது சிறத்தல், முறையால் இனங்கள் மாறுபடுகின்றன எனும் கருத்து விளக்கப்பட்டுள்ளதேயன்றி, மக்கள் தோற்றத்தைப்பற்றி அந்நூலில் ஒன்றும் கூறப்படவில்லை. ஆயினும், 1861-ம் ஆண்டில், ஹக்ஸ்லி அரசு விஞ்ஞான நிலையத்தில் ஆற்றிய விரிவுரை யொன்றில், அக்கொள்கை மக்களினத்திற்கும் பொருத்தமானதே என எடுத்துக்காட்டினார். அவ் விரிவுரை, 'இயற்கையில் மக்கள் பெற்றுள்ள இடம்' (The Place of Man in Nature) என்ற தலைப்பைக் கொண்டதாகும். 1862-ம் ஆண்டில் இவ்விருவரை நூல் வடிவாய் விரித்து வெளியிடப்பட்டது. இதனாலும் ஹக்ஸ்லி பெரும் புகழெய்தினார். பல மேன்மைப்பட்ட

களை (Honorary Degrees) பெற்றார். ஆக்ஸ்போர்ட் (Oxford) பல்கலைக் கழகத்தினர், இவருக்கு 'மூதறிஞர்' (Doctor) பட்டத்தை வழங்கினர். பல நாட்டு விஞ்ஞான அறிஞர் சங்கங்களில் மேன்மை உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1865-ம் ஆண்டில், இவர் நிலநூற் சங்கத்தின் (Geological Society) அமைச்சராய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

1870-ம் ஆண்டில், இவர், பிரிடிஷ் விஞ்ஞான முன்னேற்றச் சங்கத்தின் ஆண்டு விழாக்கூட்டத்திற்குத் தலைவராய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தம் தலைமையுரையில், 'உயிர் உண்டாதலும் உயிரற்றவை உண்டாதலும்' (Biogenesis and abiogenesis) என்ற பொருள்பற்றிப் பேசினார். அதில் மிகப் பண்டைக்காலத்தில், உயிரற்றவற்றினின்றே உயிர் உற்பத்தியாயிற்று எனும் கருத்தைப் பற்றி விளக்கிக்கூறினார். 1874-ம் ஆண்டில், இவர் அதே சங்கத்தின் மற்றொரு ஆண்டுவிழாக்கூட்டத்தில், 'உயிரினங்கள் தாமே இயங்கும் பொறியியலானவையென்ற கொள்கையும் அதன் வரலாறும்' (The Theory that animals are automata and its History) என்ற பொருள்பற்றின விரிவுரையை நிகழ்த்தினார்.

1876-ம் ஆண்டில், இவர் அமெரிக்க நாட்டில் பல இடங்களில் விரிவுரைகள் நிகழ்த்த, அந்நாட்டினரால் வேண்டப்பட்டனர். இவர், அவர் அழைப்புக்கிணங்கி, தம் மனைவியாருடன் அந்நாடு சென்றார். அங்கு இரு திங்களே யிருந்தனர். அமெரிக்க நாட்டு மக்கள், வெற்றி மாலையுடன் தன் நாடு மீளும் வேந்தனுக் களிக்கப்படுவது போன்று, சிறப்புற்று விளங்கிய வரவேற்பை, இவருக்களித்தனர். இவர் எண்ணற்ற விருந்துக் கூட்டங்களுக்குச் சென்றனர். இவர் விரிவுரைகளைக் கேட்க, மக்கள் திரள் திரளாய்க் கூடினர். இவர் சென்ற ஒவ்வொரு நகரிலும் இவரைப்பார்க்கவும், இவருடன் உரையாடவும், இவர் கையைக் குலுக்கவும், ஆர்வமிக்க மக்கள் பலர் இவரைச் சூழ்ந்தனர். அந்நாட்டில், ஹக்ஸ்லி, பேராசிரியர் மார்ஷ் (Marsh) எனும் விஞ்ஞான அறிஞரை அறிந்தார். அவரது சிறு தந்தையார் ஒரு பெருஞ்செல்வர். அவர் கல்மாறிகளைத் திரட்டுவதில் மிக்க ஆர்வங் கொண்டவர். அவர் திரட்டி வைத்திருந்த பலதிறக் கல்மாறிகளை ஹக்ஸ்லி கண்டு வியந்தனர். அவற்றை ஆராய்ந்து பல புதிய பொருள்களை அறிந்தனர். அவற்றினின்று 'உள்ளது சிறத்தல்' கொள்கையை நிலைநாட்டுதற்கேற்ற புது வகையான சான்றுகளை இவர் பெற்றார். ஒரேயிடத்தில், உலகின் பல படலங்களினின்று வெட்டி யெடுக்கப்பட்ட கல்மாறிகளை இவர் கண்டார். அவ்வாறானவற்றிற்கு 'கொடி வழித்தொடர்ச்சி' (Lineage Series) யானவை என்று பெயர். அவற்றினின்று, உலகில் பல காலங்களில் வாழ்ந்த பல் வேறு வகையான உயிரினங்களின் உடலமைப்புக்களைப் பற்றி யறியலாம். அங்ஙனம் கண்ட இனங்களின் அமைப்புக்களும் 'உள்ளது சிறத்தல்' கொள்கைக்கியைந்தவாறேயிருந்தன. அமெரிக்க நாட்டில், ஜான் ஹாப் கின்ஸ் (John Hop Kins) பல்கலைக் கழகம் அக்காலத்தே நிறுவப்பட்டது. அதன் திறப்புவிழா விரிவுரையை நிகழ்த்துமாறு, அக் கழகத்தின் ஆட்சியாளர் ஹக்ஸ்லியை வேண்டினர், இவரும் அவர்

வேண்டுகோளுக்கிணங்கித் திறப்புவிழாச் சிறப்புவிரிவுரையை நிகழ்த்தினார். அவ்விழாவிற்கு ஈராயிரத்திற்கு மேலான மக்கள் வந்திருந்தனர். எல்லோரும் அமைதியுடன் இவராற்றிய விரிவுரை முழுதையும் செவி சாய்த்துக் கேட்டனர். ஹக்ஸ்லி அது போழ்து, விஞ்ஞானத்தைப்பற்றிப் பொதுப்படக் கூறிவிட்டு, அதற்கும் அறநெறி, கல்வி முறை, அரசியல் முறை, இன்னோரன்னவற்றிற்கு மிடையுள்ள இணைப்புக்களைப் பற்றி எடுத்துரைத்தார். விரிவுரையின் இறுதியில் இவர் பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

‘உங்கள் நாடு மிகவும் பெரிய நாடாகும்; பயன்படுபொருள்கள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளது. ஆயினும் நான் இவற்றால் கவரப்பட்டவனன்று. பருப்பொருள் சிறப்பால் மட்டும் மேன்மையும், நாடு பெருத்தலால் மட்டும் குடிமான்சியும் ஏற்படாது. உங்கள் சீரிய பெருமை அவற்றை நீங்கள் பயன்படுத்தும் வகையைப்பற்றியே நிற்கும். அறநெறியிலொழுகி, அறிவுடன் ஒவ்வொரு குடிமகனும் தன் பணியை யாற்றுவதிலேயே, நீங்களெல்லோரும் வெற்றியுடன் வாழலாம்.’

தம்நாடு திரும்பிய பின், இவர், அரசியலாரால் அவர் அவ்வப் போது நிறுவிய பல சீர்திருத்தக்குழுக்களில் உறுப்பினராய்ப் பணியாற்ற வேண்டப்பட்டார். இவரும் பொது நலம் நாடிய அக்குழுக்களில் ஒருவராய்த் தொண்டாற்றினார். அவ்வாறு நிறுவப்பட்ட குழுக்களில், கல்விச் சீர்திருத்தத்திற்காக நிறுவப்பட்டது மொன்றும். அக்குழுவின் கூட்டத்தில், இவர், சமய வழிபாடுகள் பள்ளிகளுடன் இணைக்கப்படுவதை எதிர்த்தனரேயன்றி, சமயநூற்பயிற்சியை எதிர்க்கவில்லை. அது இன்றியமையாததென்றும் எடுத்துக் காட்டினார். அவ்வாறான பயிற்சியினின்று, பண்டைக் காலங்களில் மக்களிடையே பரவியிருந்த நாகரிகத்தைப் பற்றியும், சமயப்பெரியார்கள் எடுத்துரைத்த நன்னெறிகளையும் மாணவர் அறியலாகும் என்று இவர் கூறினார். அக்குழுவில் சமயமே பயனற்றதென்றும், பள்ளிகளில் பருப்பொருள் பாற்பட்ட அறிவும்ட்டுமே கற்பிக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்துக்கொண்ட இம்மையாளர் (Secularists) சிலரும் இருந்தனர். அவர் ஹக்ஸ்லியின் மொழிகளைக்கேட்டு ஏமாற்றமடைந்தனர். சிறுர்க்கு இன்றியமையாத கல்வி ஒழுக்கத்தை வளர்த்தற்கு அடிப்படையான அறநெறியின் பாற்பட்ட தொன்ருயிருத்தல் வேண்டுமேயன்றி, வெறும் அறிவு வளர்ச்சியைமட்டும் கருதும் ஒன்ருயிருத்தலாகாது என்று, இவர் மேலும் இடித்துரைத்தார். அவ்விம்மையாளரும் ஹக்ஸ்லியின் கருத்தைஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவராயினர். ஹக்ஸ்லியை நாத்திகரென்று இது காறும் எண்ணிவந்த பல சமயத்தலைவரும் அக்குழுவில் இருந்தனர். அவரும் ஹக்ஸ்லியின் பேச்சைக் கேட்டு வியப்பும் ஏமாற்றமுமடைந்தனர். அக்குழுவிலிருந்த இம்மையாளர், இவரது ஆணித்தரமான சொல்லைக் கேட்டு, இம்மைக்கும் சமயம் இன்றியமையாததே யென்றுணர்ந்தனர். சமயத் தலைவர், தம் சமய வழிபாடுகளுக்குப் புறம்பான சமயமும் உண்டு என உணர்ந்தனர். இங்ஙனம், ஹக்ஸ்லியின் சிலத்தை அக்குழுவினர் எல்லோரும் உணர்ந்தனர். ஹக்ஸ்லி பல பெரியோரின் நன் மதிப்பைப் பெற்றார்.

1871-ம் ஆண்டில், இவர் அரச விஞ்ஞானச் சங்கத்தின் அமைச்சராய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அப்பணியை இவர் பத்தாண்டு, ஊக்கத்துடனும் திறமையுடனும் ஆற்றி வந்தார். இக்காலத்துப் பலர், இவரைச் சட்டசபையின் (Parliament) உறுப்பினர் தேர்தலுக்கு நிற்குமாறு வேண்டினர். ஆயினும், இவர், கல்வித்துறையையும் விஞ்ஞானத்துறையையும் துறந்து அரசியல்துறையிலேடுபட இசையவில்லை. 1880-ம் ஆண்டில், இவர், அரச விஞ்ஞானச் சங்கத்தின் தலைவராய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1885-ம் ஆண்டு அப்பதவியினின்று விலகினார். அக்காலத்தே க்ளாட்ஸ்டன் (Gladstone) என்ற அரசியல் பெரியார், 'பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு' (Nineteenth Century) என்ற திங்களவெளியீட்டில், கிறித்துவ சமயநூலில் விவரிக்கப்பட்ட, உலகப் படைப்பின் வரலாறு, விஞ்ஞானியக் கருத்திற்கியைந்ததே என விளக்கிய கட்டுரையொன்றை வெளியிட்டார். ஹக்ஸ்லி அதற்கு ஒரு மறுப்பை வெளியிட்டார். அதனில், க்ளாட்ஸ்டன் காட்டிய ஒவ்வொரு காரணமும் சான்றுகளால் நிலைநாட்ட இயலாதது எனத் தெற்றன இவர் காட்டினார். இதைத் தெளிவுறுத்தும் முகத்தான், ஹக்ஸ்லி, அக்கிறித்துவ சமய முதல் நூல் முதன் முதலாய் எழுதப்பட்ட, ஹிப்ரு (Hebrew) மொழியையும், அதன் இலக்கியத்தையும், அம்மக்களின் வரலாற்றையும் தாம் நன்கு கற்றுணர்ந்தவர் என்றும் காட்டினார். க்ளாட்ஸ்டன் மக்களின் உணர்ச்சியை யெழுப்பும் வெறும் வீர மொழிகளைக் கொண்டு அவரை ஏமாற்றிப் பெருஞ் சொல்வன்மை பெற்ற சொற்பொழிவாளர் எனப்பெயர் பெற்றனரேயன்றி, அறிவின் துணைகொண்டு ஆய்ந்தறிந்த உண்மைகளை அறியாதவரென்றும் ஹக்ஸ்லி கூறினார்.

1881-ம் ஆண்டில், இவர், செம்படவர் தொழிலின் உயர்பார்வையாளராக அரசியலாரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, பணியாற்றிவந்தார். அத்துறையிலும் இவர் தம் அறிவைப்பயன்படுத்தி, அத்தொழிலின் வளர்ச்சிக்கான சிறப்பான முறைகள் பலவற்றை எடுத்துரைத்தார். ஆயினும், இவர் கூறியதை அக்காலத்தினர் பொருட்படுத்தவில்லை. இக்காலத்தில் இவர் கூறிய முறைகளினுதவியால், அத்தொழிலினின்று கிடைக்கும் பொருள்கள் அதிகரித்தும் அவை பெறுதற்கான உழைப்பு குறைந்தும் உள்ளன.

இக்காலத்தே, இவர் லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் செயலாட்சிக்குழுவினரில் (Senate) ஒருவராய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அங்கும், இவர் தம் பேராற்றலை உணர்த்தி, அப்பல்கலைக் கழகம் நன்முறையில் நடைபெறுவதற்கான பல சட்டங்கள் ஏற்படுத்தற்குக் காரணமாயிருந்தார். தேர்ச்சிச்சோதனைகள் நடத்துவதே தன் முக்கிய பணியாய் இது காறும் கருதிவந்த அப்பல்கலைக் கழகம், கல்வி பயிற்றுவிக்கும் துறைகளிலும் பணியாற்றுமாறு இவர் செய்தார். இவரது வற்புறுத்தலால், பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த கல்வி நிலையம் நிறுவப்பட்டது. இவ்வாறு இவர் அக்கழகம் நூற்கல்வி பயிற்றுவித்தற்கு அடிகோலினரெனினும், நேரே வாழ்க்கையுடன் இணைந்த மருத்துவநூல், சட்டநூல், சமய நூல், இன்னோரன்ன துறைகளில் பயிற்சியளிக்கும்

பொறுப்பை, அந்நூற்கள் பாற்பட்ட செயல் முறைச் சங்கங்களே யேற்றல் என்று என எடுத்துரைத்தார்.

1885-ம் ஆண்டில், இவர் உடல் நலிவுற்றுத் தாமிருந்த பதவிகள் யாவற்றினின்றும் நீங்கினார். அரசியலார் இவருக்கு ஆண்டுதோறும் ஆயிரத்திருநூறு பொன் உதவ இசைந்தனர். தம் பணியாற்ற இயலா திருந்த காலத்து, இவர், ஈஸ்ட்பர்த்ன் (Eastbourne) என்ற ஊரில் சிறு மனையொன்றை யமைத்து, அதிலிருந்து வரலாயினர். இவரது மக்களும், அவரது மக்களும் இவரை அங்கு வந்து அடிக்கடி காணலாயினர். இவர் தமது பேரர் பேர்த்திகளின்பால் மிக்க அன்பு பூண்டு, அவருடன் சேர்ந்து விளையாடுவார். அவருக்கென அழகிய படங்களை அட்டையில் வரைந்து, அவ்வடிவங்களை வெட்டியெடுத்துக் கொடுத்து, அச்சிறுரை மகிழ்விப்பார். அச்சிறுரில் ஜூலியன் என்ற சிறுவனை இவர் மிக்க அன்புடன் பேணிவந்தார். அச்சிறுவனே இக்காலத்து, பெயர்பெற்று விளங்கி, தன் பாட்டனாரின் புகழழியா வண்ணம் திகழும், ஜூலியன் ஹக்ஸ்லி யெனும் உயிர் நூற்பேரறிஞராவார்.

1892-ம் ஆண்டில், இவர் அரசரின் உயர்தனிச் சங்கத்தினர் (Privy Councillor) எனும் பெரும் பதவியைப் பெற்றார். இப்பதவி இவருக்களிக்கப்பட்ட காலத்து, முன்னொருகால் இவர் எதிர்த்த க்ளாட்டஸ்டேன் அரசியலின் தலைமையில் முதன் மந்திரியாய் இருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1894-ம் ஆண்டில், இவர் ஆக்ஸ் போர்டில், பிரிட்டிஷ் விஞ்ஞான முன்னேற்றச் சங்கத்தின் ஆண்டு விழாக் கூட்டத்தில், தம் வாழ்க்கையின் இறுதிச் சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினார். அவ்வமயம் 'உள்ளது சிறத்தல் முறையும் அறநூலும்' (Evolution and Ethics) என்ற பொருள்பற்றிப் பேசினார். அதனில், இயற்கையில் பல இனங்கள் தம்முள்ளும், ஒன்று மற்றொன்றுடனும் போர் செய்த வண்ணமாகவே யுள்ளனவென்றும், மக்கள் அக்கொடும் நிகழ்ச்சிகளை அறநெறியால் தடுக்க முயல்கின்றனரென்றும் கூறினார். மேலும், இயற்கையின் ஈரமற்ற விதிகளை எதிர்த்துச் செய்யும் புரட்சி யான வழிகளாலேயே அறம் வளர்ச்சியடைகின்றது என்றும், இவ் வரும் பெரும் முயற்சியில் மக்கள் வெற்றி பெறுவரோ, தோல்வியடைவரோ என்பதைப் பற்றித் தம்மால் கூற இயலாது என்றும் கூறினார். டென்னிஸன் (Tennyson) என்ற உயர் கவிஞர் எழுதிய ஒரு பாவினின்றும் ஈரடிகளை எடுத்துக் காட்டித் தம் விரிவுரையை முடித்தார். அவ்வடிகள் பின் வருமாறும்.

‘நாம் ஆழ்கடலில் அமிழ்ந் தழியலாம்,
அன்றி இன்பக் கடலின் கரையையும் எய்தலாம்’

1895-ம் ஆண்டில், இவர் இருமல் நோயால் பீடிக்கப்பட்டு, நோய் முற்றி இறந்தனர். இவருடல், இவர் விரும்பியவாறே, எவ்வகைச் சடங்குகளுமின்றி, இவரது முதல் மகனினுடலுடன் புதைக்கப்பட்டது. இவ்விருவரது உடல்களையும் மறைத்த கல்லறையின் மீது நாட்டப்பட்ட கல்லின்மீது, ஆற்றொணுத்துயரிலாழ்ந்த இவர் மனைவியாரின் ஆணையால் பின் வரும் மொழிகள் செதுக்கப் பட்டன.

‘அழுத கண்ணீருடன் காத்துக்கொண்டிருக்கும் நெஞ்சினரே,
அஞ்சாதீர்
தன்னன்பிற் குகந்தோர்க்கு அவன் உறக்கமளிக்கின்றான்
அது முடிவற்ற உறக்கமாயின், அதுவும் அவன் ஆணையே.’

இவராற்றிய பணிகளில் எது சிறந்தது என எடுத்துக் கூறுதல் இயலாத தொன்றும். அப்பணிகள் யாவும் உயிர் நூலை உயர்த்தி விஞ்ஞானத்தைச் சிறப்பித்தன. புதிய பெரும் விஞ்ஞானக் கொள்கை யொன்றையும் இவர் நிலை நாட்டாவிடினும், ‘உள்ளது சிறத்தல்’ எனும் கொள்கையை நிலைநாட்ட இவராற்றிய தொண்டொன்றே என்றென்றும் இவரடைந்தபுகழுக்கு இவர் உரித்தானவர் என நிலை நாட்டுவதாகும். இன்னும் கல்மாறிகளைப்பற்றியும் மீனி னங்களைப்பற்றியும், தண்டடையனவற்றைப் பற்றியும், உயிர் நூலைப் பற்றிப் பொதுவிலும், உடல்நூல், உடற் கூற்று நூல் இவற்றைப் பற்றிச் சிறப்பாயும் இவர் வெளியிட்ட கட்டுரைகளும் நூல்களும் இன்றும் தம் மேன்மையை இழக்காதுள்ளன. இவை யாவற்றையும் வீட, இவராற்றிய பெரும்பணி யாதெனின், அது, எப்பொருளைப் பற்றியும் கருத்து வேற்றுமைகள் உண்டென்றும், ஒவ்வொருவரும் தம் கருத்தை யெடுத்துரைக்கும் உரிமையுள்ளவர் என்பதையும் மக்கள் உணரச் செய்ததே யாம். இன்னும், இவர், மறுமையிலே யெனினும், இம்மையில் மக்கள் அறநெறி பிறழாது வாழவேண்டும் என்ற எண்ணம் எல்லோர் உள்ளத்திலும் ஆழ்ந்தான்றுமாறு செய்த பெரியார் ஆவார். மக்கள் தம் கருத்துக்களைத் துணிவுடன் வெளியிடலாம் எனும் உணர்ச்சியை யளித்துப் பொதுமக்களை இவர் பெரிதும்ஊக்கி உதவினார். ‘உற்ற விதியியலான ஒழுகலாற்றுவழியே, சீரிய வாழ்க்கையுண்டாம்’ என்று தாம் கூறிய மொழிகளுக்குத் தாமே எடுத்துக்காட்டாய் விளங்கிய ஹக்ஸ்லி, எப்பயனையும் கருதாது, அறத்திற்கென அறநெறி யொழுகிய அருஞ் செயலாளர் ஆவார்.

‘சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.’

(திருவள்ளுவர்)

பண்டைநாளேச் சேரமன்னர்கள்.

வித்துவான் ஓளவை, சு. துரைசாமி பிள்ளை,
தமிழ் ஆராய்ச்சியாளர், அண்ணாமலைநகர்.

(முற்றொடர்ச்சி: துணர் -உயி, மலர்-ச பக்கம் 93.)

பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

இவர் சேரமான் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ எனவும் வழங்கப் படுவர்.பெருங்கடுங்கோ, இளங்கடுங்கோ, கடுங்கோ என்பனசேரமான் கட்கு வழங்கிய இயற்பெயர் வகைகளாகும். தொகை நூல்களுட் காணப்படும் பாலைத் திணைப் பாட்டுக்களுட் பெரும் பாலன இவர் பாடியவேயாகும். பாலைப் பாட்டுக்களே மிகுதியும் பாடியவதனால் இவர் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ எனப் பாராட்டப்படுகின்றார். இவர் பாட்டில் வரும் உவமங்களும், கருப்பொருள்களும், கருத்துக்களும் இவரது பரந்த புலமை நலத்தை விளக்குவன வாகும். இவரது நுண்மாண் நுழைபுலத்தை இனிது கூற ஒருவன் விரும்பின், அஃது இந்நூலினும் பெரியதொரு நூல்வடிவில் எழுதப்பட வேண்டும். பாட்டுக்களின் விழுமிய நடையழகும், கருத்துக்களின் கவினும், அவற்றை வெளிப்படுக்கும் சொல் வழக்கும், இயற்கைக் காட்சியை மனக்கண்ணிற் புலப்படுக்கும் புலமை மாண்பும், உலகியலறிவும், உயரிய நோக்கங்களும் நினைத்தொறும் இறம்பூது பயப்பனவாகும். அரசரிற்பிறந்து அரசரில் வளர்ந்து அரசமுறைக்குரிய கலைபலவும் கற்றுத் துறைபோகிய இக் கடுங்கோவின் புலமை நலம் நம்தமிழ் மொழிக்கே பெரியசிறப்பாகும்.

புலமை நலம் சிறந்த நல்லிசைச் சான்றோராகிய இப்பெருங்கடுங்கோ வால் பாடப்பெறும் பெரும்புகழ் பெற்றவன் நன்னன் என்னும் குறுநில மன்னனாவான். அவன் நாட்டின் நலங்கண்ட இப்பெருந்தகை அது கொண்கானநாடு என்றும், அங்குப் பொன்வளம் பெரிது என்றும் இதற்குச் சிறந்தது ஏழில்மலை யென்றும் கூறுவார்,

‘பொன்படு கொண்கான நன்னன் நன்னாட்டு,
ஏழிற் குன்றம் பெறினும் பொருள் வயின்
யாரே பிரிகிற்பவரே’ (நற். 391)

என்று பாடுகின்றார். இப்பொன்வளத்தின் உண்மையினை, மேனாட்டாராய்ச்சியாளரான பேராசிரியர் பால் (Professor Ball, F. R. S.) என்பவர் ஆராய்ந்து இக்கூற்றுக்கள் அனைத்தும் உண்மை உண்மையே, என்று *கூறுகின்றார்.

* Asiatic Nations, Bohn edition Vol II. P. 32.
Indian Antiquary, Aug. 1884.

அரசர்குடிப்பிறந்த தோன்றல் என்றேமன்றோ! கலித்தொகையுள் தொகுக்கப் பெற்ற பாலைக்கலி முற்றும் இவர் பாடியனவே யாகும். அவற்றுள் இவர், விரிகிதிர் தெறுதலால் வெம்பிய வெஞ்சரத்தை, “அலவுற்றுக்குடி கூவ ஆறின்றிப் பொருள் வெஃகிக் கொலையஞ்சாவி னைவலரால் கோல் கொடியவன் நிழல் உலகுபோல் உலறிய உயர் மர வெஞ்சரம்” (கலி, 10) என்றும், காதலனைப் பிரிந்துறையும் கற்புடை மகணிலைமையை, “ஆள்பவர்கலக்குற அலைவுற்ற நாடுபோல், பாழ்பட்ட முகத்தோடு பைதல்கொண் டமைவளோ” (கலி, 5) என்றும், இள வேனில் வரவுகண்டு கூறும் தோழி கூற்றாக, பேதையை யமைச்சனாக வுடைய பீடில் மன்னனது நாட்டில், பகையரசர் எளிதே வந்து புகுவது போல இளவேனில் வந்தது என்பார், “பேதையோன் வினைவாங்கப் பீடிலா அரசன் நாட்(டு) ஏதிலான் படைபோல இறுத்தந்தது இள வேனில்” (கலி, 27) என்றும் கூறுகின்றார்.

இனி, இவர் ஆங்காங்கு உணர்த்தும் அறவுரைகள் இவரது விரிந்த மனப்பான்மையை எடுத்தோதுகின்றன. ‘தொலைவாகியிரந்தார், இல்லை யென இரந்தார். இடனின்றி இரந்தார் என்ற இவர்கட்கு ஒன்று ஈயாமை இழிவு (கலி, 1); பொருளல்லாத செல்வப் பொருளைப் பொருளென வுணர்தல் மயக்க வுணர்வு; ‘பொருளில்லாதார்க்குக் காதலர் என்செய்ப்’ என்று கூறுபவர் ஏதிலார்; அவர்சொல் கோடற் பாலதன்று; செம்மையின் இகந்தொரீஇப் பொருள் செய்வார்க்கு அப் பொருள் இருமையும் பகையே யாம். (கலி, 14) வளமையே வைகலும் செயலாகும்; இளமை கழிந்தபின் பெறலரிது; (கலி, 15) ‘கிழவர் இன்னோர்’ என்னுது பொருள்தான் பழவினை மருங்கிற்பெயர்பு பெயர்பு உறையும்’ (கலி, 21) ‘உண்கடன் வழிமொழிந்து இரக்குங்கால் முகனும், தாம் கொண்டது கொடுக்குங்கால் முகனும், வேறுகுதல் பண்டும் இவ்வுலகத்தியற்றை; அஃது இன்றும்புதுவதன்று’ (கலி, 22) கண்ணிற் கண்டவழி சிறப்புச்செய்து, புகழ்பல கூறி, நீங்கிய வழி அவர் பழியெடுத்துத்தாற்றுவதும், செல்வமுடையாரைச்சேர்ந்திருந்து அவரது வளன் உண்டு, அச்செல்வம் குறைந்த வழி அவர்க்கு உதவா தொழிவதும், நட்புக் காலத்து ஒருவரது மறையெல்லாம் அறிந்து கொண்டு, பிரிந்த வழி அவற்றைப் பிறர்க்குரைப்பதும் தீயவாம் (கலி, 25); முன்னொன்று தமக்காற்றி முயன்றவர் இறுதிக்கண்ணும், தம் முயற்சிவிடாது இயன்ற தொன்று செய்வார் பீடுடையாளர் (கலி, 34) வீனையே ஆடவர்க்கு உயிர்; மனையுறை மகளிர்க்கு அவ் வாடவரே உயிர்-ஆவார்; (குறுந். 135) ‘உள்ளது சிதைப்போர் உளர் எனப்படார்; இல்லோர் வாழ்க்கை இரவினும் இளிவு’ (குறுந். 283) ‘அறன் கடைப்படாஅ வாழ்க்கையும், பிறன் கடைச்செலா அச் செல்வமும் பொருளினாகும்’ (அகம். 155); ‘விரி திரை முந்நீர் மண்திணி கிடக்கைப், பரிதியஞ் செல்வம் பொதுமையின்றி, நனவின் இயன்ற தாயினும், கனவின் அற்று அதன் கழிவே’ (அகம். 379); ‘மரீஇத்தாம் கொண்டாரைக் கொண்டக்காற்போலாது, பிரியுங்கால் பிறரெள்ளப் பீடின்றிப் புறம்மாறும் திருவினும் நிலையில்லாப் பொருளையும் நச்சுபவோ; புரைதவப்பயன் நோக்கார் தம் மாக்க முயல்வாரை, வரைவின்னிச் செறும் பொழுதிற் கண்ணோடாது உயிர்வவ்வும் அரசினும் நிலையில்லாப்பொருளையும் நச்சுபவோ’, (கலி 8)